

въобще, за тъхъ може да се каже, че тъ сѫ като геройтѣ Нибелунги при двора на Аттила. Гордость, чувство на прѣвъходство и прѣзрѣние къмъ всичко, което ги окрѣжава, се виждаѣ въ всѣко едно тѣхно движение и въ всѣкий погледъ. На редъ съ тѣхъ се намираше графъ Сечени, който удивително е наредилъ пожарната команда, което е важно за такъвъ градъ, гдѣто огъня често се случва и опустошава цѣли квартали. Азъ попитахъ графа за неговия братъ, Бела, когото виждахъ въ 1867 година въ Пешта. Тогава той бѣше най очарователенъ отъ всички унгарски кавалери. Въ деня на коронацията азъ го видѣхъ въ свитата на императора; той бѣше въ очарователенъ костюмъ на унгарский магнатъ. Послѣ той удовѣлъ, при което изгубилъ такава жена, която била идеално красива; подиръ то-ва, той ходилъ безъ умора да пажества и проникналъ въ центра на Азия, въ почти неизвѣстни страни. Казаха ми тѣй сѫщо и Мавроени-паша, твърдѣ забѣлѣжителенъ лѣкаръ, който състои, собственно, при особата на султана.

Двамата сина на султана, — една 15, а другия 12 години, макаръ и млади, но облѣчени вече въ военни мундири, — като додоха, заеха особено помѣщение, а въ тържественна-та карета, заобиколена отъ евнуси, която се установи около вратата на джамията, се виждаха, прѣзъ прозрачния шаль, тѣни-тѣ чьрти и блѣстящите очи на една красива жена. Казаха, че тя била сегашната фаворитка. Регулярнитѣ войници бѣха рас-положени на шпалери, и тѣхнитѣ тъмно-сини мундири се по-казваха нови. Тѣхния господарь мисли, че всичката му армия е като тѣхъ. Но, ето че се зададе на площада единъ отредъ ка-валерия; послѣ, офицери потънали въ злато, и, най сѣдѣше една открита калиска, въ която сѣдѣше султана и при него единъ адютантъ. Лицето на султана прѣставлява красивъ овалъ; то е блѣдно, чернитѣ му очи сѫ много меланхолични, а рѣдката му черна брада е изящна.

Като видѣхъ тоя неограниченъ властитель на толкова много области, които се растроили и станали безплодни, азъ помислихъ че е достаточна само неговата воля, да имъ възвър-